

Vajon használható gondolko- dási modell az evolúció?

Amint a fenti rövid bepillantás az élőlények birodalmába példászerűen mutatja, még sok más helyen találunk magas fokúan célorientált terveket:

- Az **ámbrás cet**, amely emlőssálat, úgy van felszerelve, hogy 3000 méteres mélységből képes felemelkedni anélkül, hogy a rettegett keszonbetegségbe belehalna.
- Mikroszkopikusan kicsiny **baktériumok** óriási halmaza a béltraktusunkban beépített elektromotorral rendelkezik, amely képes előre és hátra forogni.
- A **szervek** (pl. szív, máj, vese) tökéletes működésétől függ a legtöbb esetben az élet.

A nem kész, először csak fejlődő szervek értéktelenek. Aki itt a darwinizmus értelmében gondolkodik, tudnia kell, hogy az evolúció nem ismer célperspektívát egy később majd működő szerv irányában. G. Osche evolúcióbíológus helyesen jegyezte meg: „**Az élőlények bizonyos evolúciós fázisokban nem zárhatják be az üzemet, mint egy vállalkozó az üzem átépítése miatt.**”

A teremtés műveiben kifejeződő intelligencia és bölcsesség egyszerűen lenyűgöző. A teremtés műveiből egy kreatív Alkotóra való következtetés ezért több mint csupán kézenfekvő. Jól illik megfigyelésünkhöz, amit a Biblia már az első versében kifejez: „**Kezdetben teremtette Isten...**”

A darwinizmus által befolyásolva szilárdult meg az a biblia-kritikai teológia, amely a teremtéstörténetet mint Isten üzenetét leminősítette. Mi azonban helyesen cselekszünk azzal, hogy „**hiszünk mindabban, ami meg van írva a próféták könyvében**” (Csel 24,14), hiszen „**nem ember az Isten, hogy hazudjék**” (4Mózes 23,19).

Honnan származik az információ?

A tudományban a legerősebb érvelés az, ha valaki **természeti törvényeket** abban az értelemben tud alkalmazni, hogy azok kizárnak egy folyamatot. A természeti törvények nem ismernek kivételt. Ez okból pl. egy örökmozgó (perpetuum mobile), tehát egy olyan gép, amely energiaközlés nélkül működik, lehetetlen.

Ma már tudjuk, amit Darwin nem tudhatott, hogy az összes élőlény sejtjeiben elképzelhetetlen mennyiségű információ van, méghozzá az általunk ismert legnagyobb sűrűségben. Az összes szerv képződése információ-vezérelt, az élőlényekben zajló folyamatok információ-vezéreltek, és a test összes anyagának (kb. 50 000 fehérje) előállítását információ-vezérelt. Az evolúció gondolati rendszere csak akkor működhetne, ha az anyagban lenne olyan lehetőség, hogy véletlen folyamatok által információ keletkezne. Ez feltétlenül szükséges, mert az egyedek összes építési terve és a sejtekben zajló összes komplex folyamat információ alapszik.

Az információ nem-anyagi mennyiség; ezért nem az anyag tulajdonsága. A nem-anyagi mennyiségekre vonatkozó természeti törvények, különösképpen az információéi, azt mondják, hogy anyag sohasem hozhat létre nem-anyagi mennyiséget. Továbbá: Információ csupán egy intelligenciával és akarattal rendelkező Alkotó által keletkezhet. Tehát világos: Aki elgondolhatónak tartja az evolúciót, az hisz az információ egy örökmozgójában, tehát valami olyasmiben, amit az általánosan érvényes természeti törvények szigorúan tiltanak. Ezzel eltaláltuk az evolúciótan Achilles-sarkát és tudományosan hatályon kívül helyeztük. „Kezdetben volt az információ” című könyvemben (Evangéliumi Kiadó, 2004) részletesen tárgyaltam ezt az utat.

Honnan származik az élet?

Napjaink minden hangos evolúciós lármájában ezen töprengenek az emberek: „Valójában honnan származik az élet?” Az evolúciótannak semmilyen magyarázata sincs arról, hogyan keletkezhet élő élettelenből.

Stanley Miller (1930–2007), akinek „ősleves-kísérletét” minden biológiakönyv megemlíti, 40 évvel a kísérlet után beismerte, hogy az élet keletkezéséről szóló semmilyen jelenlegi hipotézis nem meggyőző. Ezeket „badarságoknak” vagy „kémiai elmeszüleményeknek” nevezte. Louis Pasteur mikrobiológus (1822–1895) felismert valami nagyon alapvetőt: „**Élő csak élőből keletkezhet.**”

Csak egy valaki mondhatta: „**Én vagyok az élet**” (János 14,6), ez pedig Jézus volt. Róla mondja a Kolossé 1,16 verse: „**Mert benne teremtett minden a mennyen és**

a földön, a láthatók és a láthatatlanok”, továbbá János 1,3 verse: „**Minden általa lett, és nélküle semmi sem lett, ami létrejött.**” Minden elmélet a világ vagy az élet keletkezéséről, amely Jézust nem mint az élet forrását és okát említi, halálra ítélt vállalkozás, amely Jézuson, a sziklán darabokra török majd.

Az evolúciótan tehát a világtörténelem egyik legnagyobb tévedése, és sok millió embert rántott a hitetlenség szakadékába. Amit sok kortárs nem gondol végig: A hitetlenség szakadékát a túlvilágon az örök kárhozat szakadéka (a pokol) követi. Világunk tulajdonképpen gondolkodási szűk-ségállapotban van, amit az mutat, hogy minden dolgok Teremtője előtt nem „Köszönjük, Jézus” kezdetű vezércikkkel hódolnak.

Sokan nem tudnak arról, hogy Jézus Krisztus egy rendkívüli ajánlatot tett nekünk. Ezt mondta: „**Én vagyok az ajtó**” (János 10,9), és ezen a mennybe való bejutást értette. Aki hozzá fordul, örök életet nyer.

Werner Gitt
ny. igazgató és professzor
Szövetségi Műszaki Fizikai Intézet,
Braunschweig

Címoldal: Egy DNS-molekula sematikus ábrázolása. Mélyen a sejt belsejében, a sejt mikroszkopikus kicsiny magja őrzi a test legértékesebb anyagát – a genomot, a genetikai információt.

Eredeti cím: Was Darwin noch nicht wissen konnte
A szerző honlapja: www.wernergitt.de
Címoldalt tervezte: Elise Christian

Missionswerk DIE BRUDERHAND e.V.
Am Hofe 2; 29342 Wienhausen, Germany
Tel.: +49 (0) 51 49/ 98 91-0 Fax:-19; Homepage: bruderhand.de
E-Mail: bruderhand@bruderhand.de
© 2009: Missionswerk DIE BRUDERHAND e.V.

Ungarisch (2), Nr. 1204

Werner Gitt

Amít Darwin még nem tudhatott

Amit Darwin még nem tudhatott

Éppen a 2009-es Darwin-év előtt, 2008. december 31-én a „DIE ZEIT” folyóiratban megjelent egy kétoldalas cikk „Köszönjük, Darwin!” címmel, amelyhez négy további egész oldalas cikk társult. A köszönet annak az embernek szólt, aki 200 évvel ezelőtt született, és akinek 150 éve jelent meg „A fajok eredete” című forradalmian új könyve.

Már Immanuel Kant filozófus (1724–1804) büszkén állította: „Adjatok nekem anyagot, és én építék belőle egy világot”. Laplace francia matematikus és csillagász (1749–1827) 50 évvel később ezt válaszolta Napóleon kérdésére: „Elméleteimnek nincs szükségük Isten feltételezésére”. A tudományos ateizmus eme és későbbi atyái az élet eredetének olyan magyarázatát keresték, amelyben Isten nem fordul elő. A látszólag „mentő” választ Darwin adta meg, akinek nyomán elképzelhetőnek tartották, hogy az élet keletkezése „természetes módon” magyarázható. Míg ő e kijelentés következményét tétozva fogadta, a mai, egyre istentelenebbé váló világ vezércikkében vég nélkül magasztalja védnökét.

Darwin Galápagos-szigetekre való utazásáig (1835) az emberek Arisztotelész görög filozófus (Kr. e. 384–322) tanításában hittek, miszerint a fajok változatlanok. Az ott élő pintyek különböző csőrformáiból Darwin helyesen következtetett: A fajok alkalmazkodhatnak és változhatnak. További következtetése azonban, miszerint minden élőlény egyetlen törzsfából alakult ki, tudományosan nem igazolható. Már maga Darwin látta, hogy elméletének egyik nagy nehézsége, hogy a természetben úgyszólván egyetlen fosszilis átmeneti forma sem található. Ennek ellenére Darwin tanítása szerint az ember elveszítette a Teremtő által neki szánt

különleges helyet, és ettől kezdve csak egy, az állatvilágból felkapaszkodott lény volt.

Az evolúció mozgatórugói

Az evolúció mozgatórugóiként manapság a mutációt, a szelekciót, az izolációt, a hosszú időtartamokat, a véletlent és a szükségszerűséget nevezik meg, Mindezek a tényezők léteznek, de egyik sem produkál új kreatív információt.

- **A mutáció** csak már létező öröklődési információt tud megváltoztatni. A már rendelkezésre álló DNS-információ nélkül el sem kezdődhet az evolúció. A mutáció definíció szerint egy minden cél nélküli véletlen mechanizmus, ennek következtében elvileg nem képes új terveket létrehozni (pl. szerveket feltalálni).
- **A szelekció** előnyben részesíti az életképesebb élőlényeket, és gondoskodik arról, hogy öröklési anyaguk nagyobb valószínűséggel továbbadódjék. Szelekció által azonban a már csak létező élőlények válogatódhatnak vagy selejteződhetnek ki; semmi sem javulhat meg és semmi új nem keletkezhet.
- A fent nevezett többi evolúciós tényező sem jöhet számitásba mint kreatív alkotó.

Lássunk néhány példát az élőlények köréből, és vizsgáljuk meg, vajon a céltalanul működő evolúciós tényezők létrehozhatták-e az alábbi koncepciókat.

Az ivaros szaporodás

Az evolúciótan szerint az ivaros szaporodás „feltalálása” döntő tényező volt az élőlények továbbfejlődése szempontjából. Az egyre újabb génkombinációk által sok variáns keletkezik, amelyek közül azok élnek túl a szelekciós folyamatot, amelyek a legjobban alkalmazkodnak környezetükhöz. Ez a folyamat azonban két okból is kiválik a kívánt evolúciós továbbfejlődés szempontjából a törzsfajlásban:

1. A szexuális szaporodás nem kezdődhet egy evolúciós folyamattal. Ez csak akkor lenne lehetséges, ha mindkét nem egyidejűleg teljesen működőképes szervekkel rendelkezne. Az evolúcióban azonban definíció szerint nincsenek irányító, célorientáltan tervező stratégiák. Hogyan történhetne

az ehhez szükséges szervek fejlődése generációk ezrein keresztül, ha az élőlények még egyáltalán nem képesek szaporodni e szervek nélkül? Ha azonban kizárt a lassú fejlődés, hogyan jelenhetnének meg hirtelen olyan különböző és ráadásul összetett szervek, amelyeknek az utolsó részletig összehangoltnak kell lenniük? Ezenkívül még mindkét nemnél a megfelelő helyen is azonnal rendelkezésre kellene állniuk.

2. Még ha el is fogadjuk, hogy az ivaros szaporodás lehetősége „az égből pottyant”, az öröklési anyag keveredésekor semmilyen elvileg új információ nem keletkezne. A növény-termesztők és állattenyésztők számtalan kísérletükkel megmutatták, hogy a sokáig tenyésztett tehének mindig tehének maradtak, a búzából pedig sohasem lett napraforgó. Az úgynevezett mikroevolúció (változások egy fajon belül) bizonyítható, míg a makroevolúcióra (változások a fajok határain keresztül) semmilyen bizonyíték sincs.

Zseniális technika a vörösvértesteknél

Minden vércseppünkben kb. 150 millió vörösvértestecske van. Ezek rendkívül specializált tengerallatjάρók, amelyek fedélzetén nincsenek gyilkos torpedók, hanem valami létfontosságú dolgot végeznek.

- 120 napos élettartamuk alatt 175 000-szer tankolnak oxigént, és egyidejűleg kiürítik a tüdőbe az oxidáció alatt keletkezett széndioxidot (CO₂).
- Ez a kis szállítóhajó olyan apró, hogy akár a legszűkebb hajszáléren is áthatol, hogy a test minden részét elérje.
- Másodpercenként kétmillió új vörösvértest képződik, amelyek a vér vörös festőanyagát, a hemoglobint tartalmazza, amely figyelemreméltó, nagyon összetett vegyület.

A **hemoglobinra** már az embrionális fejlődés alatt szükség van az oxigén szállításához. A harmadik hónapig az oxigénigény teljesen más, mint a fetális stádiumban (a harmadik hónaptól), ezért egy más hemoglobinfajtára van szükség, amelynek más a kémiai összetétele. Röviddel a születés előtt aztán minden kémiai gyár teljes gőzzel dolgozik, hogy végrehajtsa még egy átállást a felnőtt hemoglobinra. A három hemoglobinféle nem próbálható ki evolúciós úton, mert

a két másik variáns nem szállítana elegendő oxigént, ami halálos lenne. Még ha két stádiumban a helyes molekula termelődné is, a biztos halál lenne, ha a harmadik nem lenne megfelelő. A hemoglobingyártás háromszor igényel alapvetően más biogépezetet, amelyeknek épp a megfelelő időpontban kell átállítaniuk a termelést.

Honnan származik egy ilyen bonyolult gépezet? Itt minden evolúciós elképzelés csődöt mond, mivel félkész köztes stádiumaikat, amelyek az evolúciótan szerint ezekhez az összetett gépezetekhez vezettek, az élőlények nem élték volna túl.

A nem csökkenthető bonyolultságnak ez az elgondolása az emberi szervezet immunrendszerére is érvényes, vagy a flagellumra (csillósejt), amellyel a baktériumok mozognak. Itt is az a helyzet, hogy az élőlények nem élték volna túl a mostani állapotukhoz vezető utat. Kézenfekvőbb azt feltételezni, hogy minden kezdettől fogva készen van, és ez csak akkor lehetséges, ha egy bölcs Teremtő mindent úgy tervezett és alkotott, hogy az teljesen működőképes legyen.

A pettyes lile repülése

A pettyes lile egy csodálatosan szép madár. A fiókák Alaszkában kelnek ki a tojásból. Ott télen azonban nagyon hideg van, ezért a madarak Hawaii-ba költöznek. A 4500 kilométerre fekvő cél nagyon messze van, és a madaraknak megállás nélkül kell repülniük, mert odáig nincs semmilyen sziget, ahol megpihenhetnének, úszni pedig nem tudnak. A repüléshez a pettyes lilének teli üzemanyagtartályra van szüksége, 70 gramm felhalmozott zsír formájában. Ebből 6,8 gramm tartalék ellenszél esetére. Mivel a madárnak három és fél napig, éjjel-nappal szüntelenül repülnie kell, és egy szögpercre pontos útirányt kell tartania, pontosan működő robotpilótára van szüksége. Ha eltéveszti a szigetet, az a biztos halált jelenti számára, mivel közel-távol semmilyen leszállási lehetőség nincs. Ha nem rendelkezne ezzel a pontosan kiszámított zsírmennyiséggel, nem élné túl az utazást.

A mutáció és a szelekció itt is alkalmatlan konstruktőr. Kézenfekvőbb elfogadni, hogy a pettyes lile kezdettől fogva így lett megteremtve – mindennel felszerelve, amire szüksége van.